

само проливая кровь оныхъ, отъ кои се бои. Нечувственныи! не знае че жестокость на кою се увѣрява, она ще го направи да погибне! кой да знае дали иѣкой отъ слугъ его отягощенъ отъ неговыя стуженія и бояся да го не убіе, неще ли ускори да спасе свѣта отъ того звѣря.

А ради мене, азъ се боя отъ Боговъ, и какво и да пострадамъ, ще буда вѣренъ Царю кого ми да доха: и подобрѣ да ме умори, неже да му зема животъ, или да се отдаля настрана да го не защища отъ иѣкое обстоятелство. Заради тебе о Телемаше, да се пазишъ колико можешъ да не явишъ че си Одиссеевъ сынъ: понеже онъ ще се надѣе ако се возврати Одиссей на Итакій, ще му даде єдно количество голѣмѣ сребра за да те искупи, и ще те держи подъ затворъ.

Кога стигнахме на Тиръ, послѣдовахъ умнаго Нарбаловы совѣты, и познахъ истину за сичко що бѣше повѣдалъ. Азъ не можехъ да разумѣя, како може единъ человѣкъ да произведе на себе си толико злощастіе, колико имаше Пигмаліонъ.

Ужасенъ отъ єдно видѣніе только страшно, и за мене только ново, говорехъ въ себѣ си: той человѣкъ кой не се е грыжалъ за друго, само да стане благополученъ. и повѣровалъ е че това благополучіе може да стяже онъ сосѣ богатство и сосѣ єдно независимо владѣніе; онъ владѣє всичко що желае, но со всичко това богатство и власть, злополученъ е и бѣденъ. Ако бѣше таковъ пастырь каковъ бѣхъ азъ иѣкога, щеше да буде особно благополученъ каквото бѣхъ и азъ тога; щеше се радова съ єдину чисту радость селскаго живота безъ да го біе совѣсть; не щеше се боя ни отъ желѣзо